

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010462
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010462.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému: V. M., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom D. X. XXXX/XX, U., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. k § 138 písm. e) Tr. zák., sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k § 138 písm. j) Tr. zák., spáchaný sčasti samostatne a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k § 138 písm. j) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 6.5.2021, č.k. 29T/18/2021-804, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.9.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. M., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 6.5.2021, č.k. 29T/18/2021-804 rozhodol tak, že obžalovaného V. M. uznal za vinného zo spáchania:

v bodoch 1,3 a 4 obžaloby

pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona k § 138 písm. e) Trestného zákona sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

v bodoch 1,2 a 3 obžaloby

pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, spáchaný sčasti samostatne a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

v bode 5 obžaloby

zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona k § 138 písm. j) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a per analogiam aj na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere tri roky a sedem mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a uložil mu i trest prepadnutia veci- sekáča a šróbováku a uložil mu tiež povinnosť nahradiť poškodeným škodu špecifikovanú vo výroku rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací uznesením zmenil v napadnutej časti napadnutý rozsudok Okresného súdu v Trnave, lebo je vo vzťahu k osobe obžalovaného prísny a v jeho prípade prichádza do úvahy aj uloženie trestu s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, na ktorom obhajca obžalovaného ako i obžalovaný zotrvali na podanom odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“, alebo „odvolací súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky a sedem mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 212 ods. 3 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevahu priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo jedenásť krát súdne trestaný, aj na podmienene aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného.

Berúc do úvahy všetky vyššieuvedené skutočnosti, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom, u ktorého napriek tejto skutočnosti okresný súd použil zmierňujúce ustanovenie podľa ktorého zohľadnil priznanie a oľutovanie skutkov obžalovaným a vyhlásenie viny obžalovaného a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (päť rokov a štyri mesiace až desať rokov), je trest uložený napadnutým rozsudkom z pohľadu odvolacieho súdu trestom miernym. Odvolací súd je však viazaný tým, že odvolanie bolo podané len zo strany obžalovaného, takže zmenou výroku o treste v neprospech obžalovaného by porušil odvolací súd zásadu zákazu reformatio in peius.

Prvostupňový súd rozhodol správne o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Preto vyhodnotil odvolací súd odvolaciu námietku obžalovaného k požiadavke uloženia podmieneného trestu odňatia slobody za nedôvodnú.

Obžalovaného od páchania trestnej činnosti zjavne neodradili ani početné predchádzajúce rozhodnutia, ani výkony uložených trestov odňatia slobody, ani hrozba premeny trestu, ani hrozba opätovného, eventuálne prísnejšieho trestu odňatia slobody, ak sa dopustí opätovne trestnej činnosti. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.